

Teza

Lekkomyślność to też forma winy, polegająca na tym, iż sprawca przewiduje możliwość popełnienia czynu zabronionego, ale bezpodstawnie przypuszcza, że popełnienia tego czynu uniknie, świadomie łamiąc zasady ostrożności.

Naruszenie obowiązku

godnego zachowania się w służbie oraz poza nią

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

zasady rzetelności

Sygn. akt: DSC.WK.3602.17.2019.KC

Warszawa, dnia 20 marca 2019 r.

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący składu orzekającego: Urszula Kulisiewicz

Członkowie: Michał Frączkiewicz
Jacek Woźniak
Rafał Haczkiewicz
Radosław Płucisz

Protokolant: Krystyna Czechowska

przy udziale:

- Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Urzędu w K. – B. G.,

- Obwinionej - K. T. – N.,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2019 r. w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie sprawy K. T. – N., zatrudnionej na stanowisku starszego eksperta (...), w Urzędzie w T., urzędnika służby cywilnej II stopnia, obwinionej o naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 76 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz.U. z 2018 r. poz. 1559), tj. godnego zachowania się w służbie oraz poza służbą przez użycie w dniu 7 listopada 2017 r. w Urzędzie w T. karty zbliżeniowej RCP należącej do Z. D., zatrudnionego wówczas w Urzędzie w K. na stanowisku radcy prawnego, rejestrując tym samym w systemie RCP rozpoczęcie przez niego pracy **na skutek** odwołania z dnia 11 lipca 2018 r. wniesionego przez Obwinioną od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej Urzędu w K. z dnia 22 czerwca 2018 r. uznającego Obwinioną winną zarzucanego Jej czynu i wymierzającego karę obniżenia wynagrodzenia zasadniczego o 25 % przez okres sześciu miesięcy

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1559) oraz § 36 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. Nr 60, poz. 493)

postanawia

o utrzymaniu w mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji.

Urszula Kulisiewicz

Michał Frączkiewicz

Jacek Woźniak

Rafał Haczkiewicz

UZASADNIENIE

W dniu 7 listopada 2017 r. system RCP (rejestr czasu pracy) zainstalowany w Urzędzie w T. zarejestrował rozpoczęcie pracy o godz. 7:00:07 przez Z. D., zatrudnionego wówczas w Urzędzie w K. na stanowisku radcy prawnego, pomimo że p. Z. D. nie miał obowiązku świadczenia pracy w urzędzie w T. Analiza zapisu monitoringu z tego dnia dokonana przez pracowników Urzędu w K. wykazała, że jedyną osobą dokonującą rejestracji wejścia do urzędu ok. godz. 7.00 była K. T. – N., pracownik Urzędu w T. Ustalono, że tego dnia K. T. – N. dwukrotnie weszła do budynku Urzędu w T.: o godz. 6:33:56 rejestrując własne wejście i o godz. 7:00:07 rejestrując wejście Z. D. przy użyciu jego karty RCP.

Pismem z dnia 29 listopada 2017 r. Dyrektor Urzędu w K. wydał Rzecznikowi Dyscyplinarnemu polecenie wszczęcia postępowania wyjaśniającego w sprawie naruszenia obowiązków członka korpusu służby cywilnej uznając, iż użycie karty zbliżeniowej RCP należącej do innego pracownika stanowi naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej określonych w art. 76 ust. 1 pkt 7 ustawy o służbie cywilnej, tj. godnego zachowania się w służbie oraz poza służbą.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, że K. T. – N. po przyjeździe do pracy o godz. 6:33:56 wyszła z budynku nie rejestrując tego zdarzenia. Jak wynika z wyjaśnień złożonych przez Obwinioną w trakcie postępowania wyjaśniającego cyt.: „wracając do pracy na parkingu spotkałam Z. D., który wysiadał z samochodu. Zauważywszy mnie poprosił o użycie swojej karty RCP wyjaśniając, iż musi udać się na chwilę do delegatury Urzędu w K oddział w T.”. Następnie K. T. – N. wchodząc do budynku użyła karty zbliżeniowej RCP Z. D., a nie swojej. Zauważyć należy, że początkowo Obwiniona nie przyznała się do użycia karty innej osoby składając pisemne oświadczenie o treści: „Oświadczam, iż nie używałam karty Z. D.”.

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Zastępca Rzecznika skierował w dniu 23 lutego 2018 r. do Komisji Dyscyplinarnej Urzędu w K. wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego proponując wymierzenie kary dyscyplinarnej obniżenia

stopnia służbowego służby cywilnej. Rzecznik wskazał, że p. K. T. – N. w toku postępowania przyznała się do użycia karty RCP p. Z. D. Zauważył także, że p. K. T – N była zapoznana z przepisami zarządzenia nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2011 r. w sprawie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służby cywilnej (M.P. Nr 93, poz. 953) przyjmując je do wiadomości i sumiennego stosowania w służbie.

Komisja Dyscyplinarna Urzędu w K. orzeczeniem z dnia 22 czerwca 2018 r. uznała Obwinioną winną zarzucanego Jej czynu, czym naruszyła obowiązek określony w art. 76 ust. 1 pkt 7 ustawy o służbie cywilnej godnego zachowywania się w służbie oraz poza nią, i wymierzyła karę obniżenia wynagrodzenia zasadniczego o 25 % przez okres sześciu miesięcy. Komisja I instancji w uzasadnieniu orzeczenia wskazała, że Obwiniona miała świadomość, iż każdy pracownik Urzędu w K. posiada indywidualną kartę przeznaczoną do samodzielnej rejestracji zdarzeń w systemie RCP, a zatem rejestrując kartą wejście Z. D. do Urzędu wprowadziła pracodawcę w błąd co do przybycia i miejsca świadczenia pracy przez innego pracownika. Naruszyła zatem swoim zachowaniem zasadę godnego zachowania się skonkretyzowaną w § 14 zarządzenia nr 70 Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 października 2011 r. w sprawie wytycznych w zakresie przestrzegania zasad służby cywilnej oraz w sprawie zasad etyki korpusu służby cywilnej. Komisja wskazała, iż „zachowanie Obwinionej nie licuje z postawą urzędnika służby cywilnej z takim doświadczeniem zawodowym. Co więcej to właśnie od doświadczonego członka korpusu służby cywilnej powinno się wymagać bezwzględного przestrzegania ww. zasad i unikania tym samym niepożądanych zachowań, mających negatywny wpływ nie tylko na swoją postawę ale przede wszystkim na wizerunek urzędu i całej służby cywilnej.”.

Od powyższego orzeczenia K. T. – N. złożyła w dniu 11 lipca 2019 r. odwołanie zarzucając rażąco niewspółmierność orzeczonej kary w stosunku do popełnionego czynu oraz dotychczasowego zachowania i wypełniania przez Nią obowiązków służbowych, jak również bezpodstawnym uznaniu Jej świadomego, zawinionego działania. Obwiniona wniosła o uchylenie orzeczonej kary obniżenia wynagrodzenia zasadniczego o 25 % przez okres sześciu miesięcy i orzeczenie kary upomnienia bądź nagany.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Bezspornym i udowodnionym jest fakt użycia przez K. T. – N. karty rejestrującej czas pracy innego pracownika. Działaniem tym Obwiniona poświadczyła nieprawdę, gdyż w rzeczywistości Z. D. nie rozpoczął pracy i udał się w inne miejsce, o czym K. T. – N. została przez Niego poinformowana. Tym samym Obwiniona wprowadziła w błąd pracodawcę odnośnie do czasu świadczenia pracy przez Z. D. i należnego mu wynagrodzenia. Obwiniona podkreśla zarówno w odwołaniu, jak i w wyjaśnieniach składanych przed Wyższą Komisją Dyscyplinarną Służby Cywilnej, że było to działanie nieświadome. Ten argument Komisja uznała za chybiony, gdyż przykładając kartę Z. D. do czytnika systemu RCP Obwiniona bezspornie miała świadomość użycia karty innego pracownika. Od pracownika z wieloletnim stażem oraz urzędnika służby cywilnej zasadnie oczekuje się bardzo dobrej znajomości przepisów prawa, w tym przepisów o służbie cywilnej, obowiązków pracowniczych oraz zasad etyki. K. T. – N. była zaznajomiona z tymi regulacjami, a stosowne oświadczenia znajdują się w Jej aktach osobowych. Twierdzenie Obwinionej, iż dopiero teraz – w trakcie trwania postępowania dyscyplinarnego – uświadomiła sobie skutki użycia karty RCP jako równoznaczne z rejestracją pracy w danym dniu, nie zostało uznane przez Komisję za wiarygodne, wzięwszy pod uwagę Jej doświadczenie zawodowe oraz wykonywanie odpowiedzialnej pracy na stanowisku starszego eksperta (...) w Urzędzie w T., także jako urzędnik służby cywilnej II stopnia. Obwiniona twierdzi, że popełniła zarzucany czyn lekkomyślnie, bez zamierzonego działania. W tym miejscu podkreślić należy, że lekkomyślność to też forma winy, polegająca na tym, iż sprawca przewiduje możliwość popełnienia czynu zabronionego, ale bezpodstawnie przypuszcza, że popełnienia tego czynu uniknie, świadomie łamiąc zasady ostrożności. Tego typu argumenty Komisja uznała za przyjętą przez Obwinioną linię obrony i usprawiedliwienia swojego naganego działania, natomiast nie znajdują one uzasadnienia przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności sprawy.

Zdaniem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej orzeczona kara jest adekwatna do popełnionego czynu. Komisja wzięła pod uwagę zwłaszcza fakt, że K. T.-N. jest urzędnikiem służby cywilnej II stopnia, a od urzędnika służby cywilnej należy wymagać wysokich standardów etycznych, dlatego orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszego orzeczenia Stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionej sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Urszula Kulisiewicz
Michał Frączkiewicz
Jacek Woźniak
Rafał Haczekiewicz
Radostaw Płucisz